

دوشنبه 13 مرداد 1399-13 ذی الحجه 1441-3 آگوست 2020

تشکیل پلیس جنوب در پی انعقاد قرارداد 1915 میان روسیه و انگلیس (1294 ش)

تشکیل پلیس جنوب در پی انعقاد قرارداد 1915 میان روسیه و انگلیس (1294 ش)، با گسترش شعله [رلم](#)؛ های جنگ جهانی اول، دولت [رلم](#)؛ های روس و انگلیس که نفوذ آلمان [رلم](#)؛ ها را در ایران بر خلاف منافع خود می [رلم](#)؛ دیدند، در قراردادی محرمانه، منطقه بی [رلم](#)؛ طرف ایران را که در قرارداد 1907 م پیش [رلم](#)؛ بینی شده بود، میان خود تقسیم و توافق کردند برای حفظ منافع خود در ایران، قشونی تشکیل دهند. از این رو، روس [رلم](#)؛ ها نیروی قزاق را به استعداد یازده هزار نفر با فرماندهی خود ایجاد کردند و دولت انگلستان، قوایی در جنوب کشور به نام پلیس جنوب تشکیل داد. افسران انگلیسی در رأس پلیس جنوب و افراد داوطلب هندی و ایرانی، سربازان آن را تشکیل می [رلم](#)؛ دادند. وظیفه اصلی این پلیس، تخلیه جنوب ایران از آلمان [رلم](#)؛ ها و عوامل آنها بود. پس از این قرارداد محرمانه، روس [رلم](#)؛ ها تا اصفهان پیش روی کردند و قلمرو نفوذ خود را از تهران به اصفهان گسترش دادند.

حلت آیت [رلم](#)؛ الله سیدعلی، اکبر برقعی قمی (1366 ش)، آیت [رلم](#)؛ الله سیدعلی اکبر برقعی قمی متخلص به کاشف در سال ۱۲۷۸ ش (۱۳۱۷ ق) در قم به دنیا آمد. وی پس از فراگیری مقدمات علوم حوزوی، راهی نجف اشرف شد و از محضر حضرات آیات: میرزای نائینی و سیدابوالحسن اصفهانی، فقه و اصول و از میرزا علی [رلم](#)؛ اکبر حکمی یزدی، منطق و فلسفه و هیئت را فرا گرفت. آیت [رلم](#)؛ الله برقعی هم چنین از حضرات آیات میرزامحمد ارباب، شیخ عباس قمی و آقابزرگ تهرانی اجازه روایت و حدیث گرفت. آیت [رلم](#)؛ الله برقعی از آن پس راهی قم شد و پس از ورود آیت [رلم](#)؛ الله شیخ عبدالکریم حائری به قم، وی به عنوان یکی از مشاوران آن بزرگوار، درباره مشکلات طلاب با مؤسس حوزه علمیه، تبادل نظر می [رلم](#)؛ کرد. آیت [رلم](#)؛ الله برقعی در زمان جنگ جهانی دوم به تشکیل انجمن خیریه ای جهت کمک به مردم همت گماشت و پس از جنگ، در اجتماعات متعددی سخنرانی کرد. این عالم ربانی به عنوان یک پیشوای روحانی در کنگره جهانی صلح در پاریس و وین به ایراد سخن پرداخت که پس از آن سخنرانی و مراجعت از اروپا، از قم به شیراز و بعد به یزد تبعید شد و این تبعید، چهارده سال به طول انجامید. هم چنین "راهنمای دانشوران"، "مهر تابان"، "جلوه حق"، "درج گهر" و "سیاست نامه حضرت علی (ع)" و... از جمله آثار اوست. آیت [رلم](#)؛ الله برقعی قمی سرانجام در سیزدهم مردادماه ۱۳۶۶ ش برابر با هشتم ذی [رلم](#)؛ القعدة ۱۴۰۷ ق در سن هشتاد و هشت سالگی در تهران درگذشت.

وفات ابوالفضل، پیاده، عالم و خوشنویس، حسته ابدانه (1312 ق)، ابوالفضل مجد الدین محمد بن فضل الله ساوجی؛ خوشنویس، طبیب و ادیب عهد قاجاری درگذشت. ابوالفضل ساوجی علوم متداول زمان خود چون طب، حکمت، ریاضی، ادبیات و هنر خوشنویسی را در تهران آموخت و در جوانی دانشمند شناخته شد. از این رو هنگام تألیف «نامه دانشوران ناصری» وی در مقام یکی از چهار تدوین کننده آن برگزیده شد. ساوجی استعداد سرشاری در سرودن شعر نیز داشت و از او یک دیوان شعر با قلم زیبایش به خط نستعلیق باقیست. ساوجی هم چنین چند رساله در طب و ریاضی از خود به یادگار گذاشته است که به چاپ رسیده است ابوالفضل ساوجی در کتابت انواع خطوط نستعلیق؛ شکسته نستعلیق؛ نسخ و شکسته تعلیق استادی ممتاز و چیره دست بشمار می رفت و آثاری از دست نوشته های او از زمان ناصری بجای مانده است که کتیبه ای در آستانه حضرت عبدالعظیم (علیه السلام) از آن جمله است.

ولادت حکیم سنایی، غزنی (473 ق)، 12 ذی الحجه 473 - «حکیم ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی» شاعر پرآوازه ایرانی در غزنین متولد شد. این استاد مسلم شعر فارسی در جوانی به سرودن شعر پرداخت و ابتدا رجال و بزرگان را مدح می گفت اما یکباره تحولی شگرف در او پدید آمد که راه خانه کعبه را در پیش گرفت و به حج رفت. سنایی در مکه قصیده ای در اشتیاق دیدار کعبه و مکه معظمه سرود و پس از بازگشت از مکه مدتی در بلخ و شهرهای دیگر به سر برد. آنچه از سفرهای سنایی باقیست اشعار و قصایدی است که او در خراسان و بلخ سروده؛ و به کارنامه بلخ مشهور است. سنایی بعد از اسکان مجدد در غزنین به اتمام مثنوی مشهورش «حَدِیْقَةُ الْحَقِیْقَةِ» پرداخت. مجموعه «سِرُّ الْعِبَادِ إِلَى الْمَعَادِ» که بیانگر مهارت وی در سبک خراسانی است، مثنوی طَرِيقُ التَّحْقِیْقِ که بر وزن حدیقه است و سنایی آن را در سال 528 هجری قمری به پایان رسانده؛ «عقل نامه؛ عشق نامه و تَجَرِبَةُ الْعِلْمِ» از دیگر آثار ارزشمند این شاعر خوش قریحه ایرانی است.

إعدام "آنسپیس، نهئس"، سیاست [رلم](#)؛ مدار، و فیلسوف معارف ایتالیایی (524 م) آنیسپیس مانیلیوس سورینوس بونس سیاست [رلم](#)؛ مدار و فیلسوف رومی در هفدهم ژانویه 475 م در شهر رم که در آن زمان یکی از مراکز عمده قدرت و ثروت و فرهنگ جهان محسوب می [رلم](#)؛ شد متولد گردید. او در جریان تحصیلات خود با فلسفه یونانی آشنا شد و قسمت [رلم](#)؛ هایی از آثار ارسطو و افلاطون را به لاتین ترجمه نمود. او هم [رلم](#)؛ چنین سال [رلم](#)؛ ها به عنوان وزیر تئودوریک پادشاه ناحیه گوت ایتالیا خدمت کرد و چون در صدد مبارزه با فساد برآمد، دشمنی چند تن از مقامات فاسد را نسبت به خود برانگیخت. آنان سرانجام تئودوریک را متقاعد ساختند که بونس در خدمت به

امپراتور روم شرقی به او خیانت می‌راند؛ این اتهامات باعث شد که بوئس به زندان بیافتد. هنگامی که بوئس در زندان، در انتظار روز مرگش بود، یکی از مشهورترین کتاب‌های جهان به نام "درباره تسلی و بخشی فلسفه" را به رشته تحریر درآورد. در این کتاب، سخن از آنجا آغاز می‌شود که سقراط، افلاطون و ارسطو معلمان واقعی بشر هستند و چکیده تعلیمات آنها آن است که آدمی بالاتر و برتر از تغییرات سرنوشت است. غایت حیات جز نیکی یعنی تشبّه به خداوند نیست، خداوند اصل نیکی و محبت است و از این رو، در وجود مرد حکیم جایی برای نفرت و ردیلت نیست. بوئس هم‌چنین در این کتاب که بهترین اثر اوست می‌خواهد ثابت کند که ثروت و تمول، ملاک سعادت و خوشبختی نیست. او هم‌چنین در رساله خداشناسی، خدا را خیر محض و غایت کمال می‌داند. بوئس می‌خواهد عظم و جلال خدا را نیز ثابت کند. او عقیده داشت که وظیفه اصلی فلسفه، تهذیب اخلاق است. آنیسیس بوئس سرانجام در سوم اوت 524 م به اتهام کفر و جادوگری در 49 سالگی به چوخه دار سپرده شد.

اعلان جنگ آلمان به فرانسه در آغاز جنگ جهانی اول (1914م)
جنگ جهانی اول در واقع با ترور ولیعهد اتریش در 28 ژوئن 1914 آغاز شد. این بهانه‌ای بود تا کشورهای اروپایی برای حل اختلافات متعدد خویش و برطرف نمودن سوءظن نسبت به یکدیگر و در حقیقت برای فرونشاندن عطش قدرت و طلبی خود جنگی را آغاز نمایند که مدت 4 سال سراسر اروپا را در بر گرفت. اتریش و آلمان که با یکدیگر قرارداد مودت داشتند به حال آماده باش درآمدند. آلمان در مرحله نخست لوکزامبورگ را اشغال نموده و در 3 اوت 1914م نیز به فرانسه اعلان جنگ داد. چند ساعت بعد از آن، دولت انگلستان که موافقت و نامه دوستی با فرانسه به امضا رسانده بود، به حمایت از این کشور وارد جنگ شد و بدین ترتیب اروپا و بخشی دیگر از سایر نقاط جهان در آتشی فرو رفت که بیش از 8 میلیون تلفات داشت و میلیون‌ها مجروح بر جای گذاشت و سرانجام در 11 نوامبر 1918م به پایان رسید.

آغاز سفر "کریستف کلمب" دریانورد مکتشف بزرگ ایتالیایی (1492م)
کریستف کلمب دریانورد ایتالیایی که در خدمت دولت اسپانیا بود در سال 1451م متولد گردید و پس از آنکه به علت شکسته شدن کشتی‌اش به اسپانیا رفت، با درخواست‌های مکرر او، فردیناند پنجم، شاه اسپانیا با نقشه او برای دریانوردی به سوی غرب و کشف نقاط جدید موافقت کرد. از این رو در 3 اوت 1492م این سفر از بندر پالوس اسپانیا و با سه کشتی بادبانی آغاز شد. همراهان کلمب شامل 90 نفر ملاح می‌شدند که اکثر آنان زندانیان محکوم به اعدام بودند. وی در جریان این سفر بعد از هفتاد روز، در 12 اکتبر همان سال به جزیره سالوادور در شرق برزیل رسید و گمان نمود که به هندوستان رسیده است در حالی که وی قاره آمریکا را کشف نموده بود. پس از پایان سفر موفقیت‌آمیز کلمب، وی سفرهای دریایی دیگری انجام داد و در هر سفر نقاط دیگری را کشف نمود. کریستف کلمب سرانجام در 20 ماه مه 1506م در 55 سالگی درگذشت.